

Arrest

nr. 212 023 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Karaveddy, Jaffna, en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. Uw broer A. werkte als fondsenwerver voor het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd). In mei 2007, tijdens de laatste oorlog (Eelam IV; juli 2006 – mei 2009) werd u zelf ook gerekruteerd door de politieke afdeling van het LTTE. U bleef gedurende 3 maanden werkzaam bij hen, periode waarin u een opleiding kreeg om mensen te rekruteren.

U ging naar scholen om studenten te motiveren zich bij het LTTE aan te sluiten en hielp hen daarnaast bij de organisatie van evenementen. Na verloop van deze 3 maanden werd u gevraagd om zelf deel te nemen aan de strijd. U weigerde, slaagde er dankzij de connecties van uw broer binnen het LTTE in om hieraan te ontsnappen en keerde terug naar huis. U bleef in Karaveddy en hielp uw familie thuis. Uw broer vertrok in 2010 naar het Verenigd Koninkrijk en werd daar erkend als vluchteling. In 2010 begon u te werken in een hardware zaak van een vriend. Vanaf 2012 werden uw vader en uzelf verschillende keren bedreigd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Jullie werden ook geregeld gevraagd zich aan te melden bij de inlichtingendienst van de politie en het leger, om informatie te verstrekken over uw broer. Uw vader werd daarbij ook een keer ernstig verwond. In juli 2013 vertrok u omwille van deze problemen naar Colombo, waar u in Wellawatte verbleef en als administratief bediende werkte tot 2017. In december 2017 nam u er ontslag en keerde u terug naar uw dorp in Karaveddy, omdat een vriend die actief is binnen de All Ceylon Tamil Congress (ACTC) partij om u vroeg hen te komen helpen bij de campagne voor de lokale verkiezingen van februari 2018. U hielp hen tijdens deze campagne met de organisatie van meetings, in de hoop na afloop een functie bij de overheid te krijgen. Nadien hielp u hen nog éénmalig op de festiviteiten van de eerste mei 2018 ('Mayday'). Op 16 mei 2018 werd u na een dagje winkelen in Jaffna na aankomst in uw dorp plots gevolgd door een bestelwagen. Enkele gemaskerde mannen stapten eruit en stopten u daarop in de wagen, boeiden en blinddoekten u, waarna ze met u wegreiden. Een uur later bevond u zich ergens in een kamer. U werd er 12 dagen vastgehouden en daarbij ondervraagd en gemarteld. Uw oom slaagde er door middel van omkoping van een bewaker in u vrij te krijgen. Op 28 mei 2018 ging u dan naar een huis van de smokkelaar in Vavuniya, en bleef daar tot aan uw vertrek uit Sri Lanka.

Op 20 augustus 2018 verliet u Sri Lanka met uw eigen paspoort. U vloog naar Singapore, waar u een tiental dagen bleef en een visum voor Maleisië regelde. Op 30 augustus 2018 vloog u naar Maleisië. Na een paar dagen zette u uw reis verder, van nu af aan met een vals Maleisisch paspoort. Via Cambodja en Thailand vloog u naar België, waar u aankwam op 7 september 2018. De smokkelaar die meereisde zou u naar uw broer in het Verenigd Koninkrijk brengen, maar liet u in België achter. Daarop diende u nog dezelfde dag in de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van dit verzoek legt u kopies van volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw geboorteakte en de vertaling ervan naar het Engels, uw rijbewijs, de Britse verblijfsvergunning van uw broer, enkele pagina's uit het Brits paspoort van uw broer en een vliegtuigticket en boarding pass van het laatste deel van uw reis. Daarnaast bevindt zich ook kopie van het vals Maleisisch paspoort waarmee u naar België reisde in uw dossier. Na afloop van uw persoonlijk onderhoud met het CGVS legde u ook nog kopie van een brief van de Human Rights Commission of Sri Lanka dd. 24/07/2018 neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen op zeer ernstige wijze ondermijnd door volgende vaststellingen.

Zo legde u om te beginnen **compleet uiteenlopende verklaringen** af over de redenen waarom u uw land hebt verlaten. U had immers bij aankomst in België bij de Luchtvaartpolitie laten optekenen dat uw vader vermoord was en u gevlucht was voor het regime, naar een veiliger oord (zie Verslag Valse Documenten (vervolg), zie Relas Betrokkene). Bij uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dan zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als het CGVS plots dat uw vader eigenlijk nog gewoon leeft en u om geheel andere redenen Sri Lanka zou verlaten hebben (zie CGVS Vragenlijst, zie Notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS)). U gaf bij het CGVS nochtans aan dat u bij de politie de waarheid zou hebben verteld (zie CGVS, p.16). Door het CGVS gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen, wees u op de paniek die meester van u had genomen, dat u de eerste keer in Europa was, hier door uw smokkelaar was achtergelaten en u de taal niet beheerst. Een dergelijke uitleg is echter niet afdoende om dermate uiteenlopende verklaringen te vergoelijken. Het CGVS wijst er bovendien op dat u op het einde van het interview diende toe te geven wel degelijk behoorlijk Engels te begrijpen (zie CGVS, p.22).

Voorts is het uiterst bevreemdend dat u tijdens de hele procedure van uw verzoek om internationale bescherming, zowel bij de DVZ als ten overstaan van het CGVS, **met geen woord repte over een arrestatiebevel dat tegen u zou zijn uitgevaardigd, noch van een klacht die uw ouders zouden hebben ingediend tegen onbekenden** bij de Human Rights Commission of Sri Lanka. De brief van de Human Rights Commission of Sri Lanka, waarvan u na afloop van het onderhoud met het CGVS kopie neerlegde, maakt echter opmerkelijk genoeg wel gewag van een dergelijk arrestatiebevel en klacht. Dat u dergelijke belangrijke elementen uit uw relaas zou vergeten vermelden, komt weinig aannemelijk over en doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Het vermoeden dat het hier wellicht eerder om een frauduleus document gaat, wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen. Zo bleek ten gehore bij het CGVS dat u niet wist welke mensenrechtenorganisatie uw ouders precies zouden hebben gecontacteerd (zie CGVS, p.20). Verder zouden ze volgens het document klacht hebben neergelegd tegen onbekenden ("introduced themselves as Criminal Investigation department (CID)"), terwijl u zelf opmerkelijk genoeg nergens deze inlichtingendienst bij naam wist te noemen. Voorts wijst het CGVS op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Verder betreft het slechts een kopie, dewelke op zich ook al weinig bewijswaarde hebben omdat ze makkelijk manipuleerbaar zijn. Voorts kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verder is de brief ook opgesteld in gebrekkig Engels (bvb. "regarding the threaten", "I shall thankful"), wat enig geloof in de authenticiteit ervan verder teniet doet. Ten slotte wordt er in de brief ook verwezen naar een kopie van de klacht die erbij zou zijn gevoegd. U legde deze evenwel niet voor.

Verder dient er op gewezen dat u verklaarde dat u uw **land van herkomst verliet met uw eigen paspoort**, wat de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door u aangehaalde problemen verder ondermijnt, en dat op ernstige wijze. U verklaarde immers ernstige problemen te hebben gekend met de Sri Lankaanse autoriteiten, de brief die u neerlegde maakt zoals vermeld zelfs gewag van een arrestatiebevel dat tegen u zou zijn uitgevaardigd. Dat u desondanks Sri Lanka zou kunnen verlaten met uw eigen paspoort vanop de luchthaven van Colombo, zonder klaarblijkelijk noemenswaardige problemen, komt dan ook bijzonder weinig aannemelijk over. **Bovendien** liet u optekenen dat u **in 2014 al eens naar Singapore** reisde, dit voor een huwelijk van een familielid (zie CGVS, p.6, p.8). Dat u er legaal naartoe kon reizen, ter plaatse **geen verzoek indiende om internationale bescherming** en daarenboven ook nog eens gewoon **terugkeerde**, ondermijnt verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst van uw problemen van voor 2014. U legde uw paspoort evenwel niet voor. Uw uitleg, als zou u het document aan uw smokkelaar hebben moeten afgeven, is stereotiep en weinig overtuigend. U kende opvallend genoeg het nummer van het paspoort wel, u bleek zich bewust van het belang van het document. Dat u dat dan zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een kopie te maken of vragen, komt weinig overtuigend over. U verklaarde dat u het nummer kende, en daarom een kopie niet noodzakelijk achtte (zie CGVS, p.9), een uitleg die evenmin overtuigt. Zeker gezien u datzelfde nummer voor de zekerheid ook neergeschreven bleek te hebben.

Voorts wordt de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door u aangehaalde problemen van voor 2018 op zeer ernstige wijze ondermijnd door uw verklaring als zou u vanuit Colombo (waar u van 2013 tot 2017 verbleef, op de vlucht voor uw problemen in Jaffna) nog geregeld/soms (zie CGVS, p.6/p.8) zijn **teruggekeerd naar Jaffna**, en er in december 2017 ook **opnieuw zijn gaan wonen**.

Bovendien gaf u te kennen dat u bij deze terugkeer ook geen problemen heeft gekend omwille van de eerdere redenen, met name de activiteiten van uzelf of uw broer bij het LTTE (zie CGVS, p.15). Ook uw vader, die eerder in hetzelfde schuitje zou hebben gezeten door de activiteiten van uw broer, zou overigens in de periode dat u in Colombo verbleef **geen noemenswaardige problemen** hebben ondervonden (zie CGVS, p.12). Ten slotte zou u zelf ook in Colombo in de periode dat u er verbleef (2013-2017) nooit problemen hebben gehad (zie CGVS, p.12). Deze vaststellingen ondermijnen verder enig geloof dat nog zou kunnen gehecht worden aan eventuele problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten voor 2018. Dat u overigens ook te kennen gaf dat u overtuigd was door uw vriend om hem te helpen bij de verkiezingscampagne van 2018 net met het oog op een functie bij de overheid, maakt het geheel van uw verklaringen nog minder geloofwaardig.

Bovendien is het in dit verband uiterst opmerkelijk dat u op de vragenlijst van het CGVS, waar u nochtans behoorlijk uitgebreid uw problemen kon uiteenzetten met behulp van een tolk die het Tamil machtig is, **met geen woord repte over het feit dat u en uw vader zich ook geregeld dienden te melden vanaf 2012**. U had het er enkel over bedreigingen die jullie beide kregen, zowel van de politie als van het leger (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud gaf u aan dat het niet beperkt bleef tot bezoeken bij jullie thuis, maar jullie zich ook moesten gaan melden. Deze feiten zouden zich nu plots ook hebben afgespeeld in de periode **2010-2012**, niet vanaf 2012 (zie CGVS, p.7). U kon bovendien ook **niet duidelijk aangeven welke tak van het veiligheidsapparaat** het precies was. In eerste instantie gaf u aan dat het het "intelligence department" was, de "politie kwam langs". Gevraagd welke veiligheidsdienst, had u het eerst over de "investigations division". Nadien deed u nog de onduidelijke toevoegingen "militaire" en "politie". Gevraagd welke van beide het nu was, hield u het op "allebei". Dat u zo vaak problemen gehad zou hebben met een deel van de politie en/of het leger, en zich ook soms/geregeld bij hen zou moeten gaan melden zijn, en dan niet kan zeggen met wie u die problemen precies had, is compleet onaannemelijk. Temeer gezien er in één van uw documenten zoals vermeld wel degelijk, expliciet en uitsluitend, naar de CID verwezen wordt.

Daarnaast dient vastgesteld dat ook uw verklaringen over de **beweerde initiële oorzaak** van uw problemen in Sri Lanka, met name de activiteiten van zowel uzelf als uw broer voor het LTTE, niet konden overtuigen. **Vooreerst** wordt de geloofwaardigheid, minstens de ernst daarvan al ernstig ondermijnd door bovenstaande vaststelling dat u jarenlang zonder noemenswaardige én geloofwaardige problemen in Sri Lanka kon blijven, u het land in 2014 legaal en zonder problemen kon uit- en inreizen en u uiteindelijk in 2018 ook uw land op legale wijze kon verlaten. **Verder** is het weinig aannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten u, die slechts drie maanden voor het LTTE zou hebben gewerkt, zovele jaren ongemoeid zouden laten en u dan in 2018 plots zouden viseren omwille van wat hulp bij de lokale verkiezingen (zie verder). **Voorts** is het in dit verband uiterst opmerkelijk dat u zo goed als niets wist te vertellen over de activiteiten van uw broer voor het LTTE. U wist enkel dat hij fondsenwerfer was en een transportdienst voor hen deed (zie CGVS, p.11). Verder wist u niets meer over zijn activiteiten. Uw uitleg hiervoor, dat hij weinig naar huis kwam, hij een gesloten persoon is, u bang van hem was en niet veel vertelde (zie CGVS, pp.10-11), overtuigt niet. Hij kwam u naar eigen zeggen zelfs bezoeken in het gesloten centrum in België, nadat u een verzoek had ingediend om internationale bescherming. Dat u hem dan zelfs niet zou vragen naar wat uitleg over de eigenlijke reden van uw problemen, of hij u hierover niet meer zou vertellen, is gezien de penibele situatie waarin u verkeert helemaal niet aannemelijk.

Ten slotte dient vastgesteld dat ook de verklaringen over uw directe vluchtaanleiding, met name uw ontvoering, allerm minst konden overtuigen. **Vooreerst** is het weinig aannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten u zouden ontvoeren, op instigatie van uw politieke tegenstanders, terwijl ze u zoals blijkt uit toegevoegde informatie, ook kunnen aanhouden onder de 'Prevention of Terrorism Act' (PTA) op verdenking van banden met het LTTE. **Daarnaast** kan ook de reden van de beweerde ontvoering maar moeilijk overtuigen. U gaf immers aan dat uw politieke tegenstanders de autoriteiten hebben beïnvloed om u zoiets aan te doen, omwille van uw deelname aan de verkiezingscampagne (zie CGVS, p.18). Dat uw politieke tegenstanders u omwille van dergelijke, zeer beperkte activiteiten op het laagste politieke niveau, dermate zouden willen viseren is al weinig aannemelijk. Dat uw vriend, die u overtuigd zou hebben voor hen te komen werken, en die een belangrijkere en meer zichtbare rol had en meer politieke ambities koesterde, nog gewoon in Jaffna blijkt te zijn, maakt het geheel van uw verklaringen nog mindere aannemelijk. **Verder** is het ook compleet onbegrijpelijk dat er in de brief van de Human Rights Commission met geen woord gerept wordt over deze ontvoering. In tegenstelling met uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal repte u voor de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord over de verkrachting die u toen onderging (zie CGVS, p18).

Gezien de impact van seksueel misbruik op uw persoonlijk leven, is het eerder bevreemdend dat u daarover tijdens uw eerste gehoor niets vermeldde. **Voorts** kon u opmerkelijk genoeg zo goed als niet vertellen over uw ontvoerders. Op de vragenlijst van het CGVS had u nog in het midden gelaten wie u precies ontvoerd had (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5), aan het CGVS verklaarde u dat u ervan uitgaat dat het het Sri Lankaanse leger was, omdat ze Singalees praatten (zie CGVS, p.19). Dat u dat niet meer zekerheid wist is opmerkelijk, zeker gezien de jarenlange problemen die u beweerde te hebben gehad met verschillende takken van het Sri Lankaanse veiligheidsapparaat. Bovendien zouden sommigen ook uniformen hebben gedragen, zo verklaarde u nog (zie CGVS, p.19). Wat er ook van zij, het blijft bijzonder bevreemdend dat u op de vragenlijst helemaal niet verduidelijkte wie u ontvoerd zou hebben. **Ten slotte** kon u niet verduidelijken, zelfs maar bij benadering, waar u zou hebben vastgezet. Nochtans zou u de man die u oppikte in de omgeving van uw dorp, wel veel vragen hebben gesteld, zo gaf u aan, over de plaats en de duur van uw ontsnapping. Evenmin kon u bij benadering aangeven waar ergens in Vavuniya u na uw vrijlating nog een drietal maanden ondergedoken zou hebben verbleven (zie CGVS, pp.19-20).

Op basis van al het voorgaande kan het CGVS dan ook besluiten dat er absoluut geen geloof gehecht kan worden aan uw asielaanvraag en de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen. Wat betreft de documenten omtrent uw identiteit (geboorteakte, identiteitskaart en rijbewijs), kan gesteld worden dat het gaat om elementen die niet ter discussie staan. Wat betreft de documenten van uw broer (Britse verblijfsvergunning, enkele pagina's uit zijn Brits paspoort), ook het feit dat hij in het Verenigd Koninkrijk erkend is als vluchteling wordt niet betwist.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met het LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 oktober 2018 in een eerste middel een schending aan van *“artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de procedurerichtlijn (2013/32/EU) en van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU)”*.

Verzoeker haalt aan dat trauma-ervaringen, zoals foltering of onmenselijke behandeling, bijzondere procedurele waarborgen behoeven, zoals wordt voorzien in artikel 24, § 1 van de Procedurerichtlijn, en dat hieraan ook moet worden tegemoet gekomen indien de noodzaak hiertoe op een later stadium aan het licht komt. Verzoeker wijst er verder op dat de noodzaak tot het in overweging nemen van de (psychologische) trauma's tevens verwerkt is in het artikel 4 van de kwalificatierichtlijn, hetwelke stelt dat *“De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en houdt onder meer rekening met (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker”*. Dit laatste werd overgenomen in nationale wetgeving in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker haalt aan dat de bewijslast bij het voorleggen van een begin van bewijs van foltering of onmenselijke behandeling ten gevolge van het belang van de persoonlijke omstandigheden in de asielprocedure wordt omgekeerd. Verzoeker stelt dat het EHRM bevestigt dat een medisch attest dat verklaringen van een asielzoeker met betrekking tot ondergane onmenselijke behandelingen (als oorzaak van uitwendige fysieke letsels) bevestigt, een weerlegbaar vermoeden creëert en een omkering van de bewijslast ten nadele van de asielinstanties met zich mee brengt. Verzoeker haalt *“R.J. t. Frankrijk”* aan en stelt dat medische documenten op deugdelijke wijze onderzocht dienen te worden.

In casu stelt verzoeker slachtoffer te zijn geworden van verschillende vormen van foltering gedurende zijn detentie in zijn land van herkomst. Hij betoogt dat uit het voorgelegde medische attest blijkt dat hij hier tot op heden zichtbare littekens van heeft en dat hij tevens nood heeft aan psychologische opvolging en gebruik maakt van de faciliteiten in het gesloten centrum. Hij legt uit dat hij gebruik trachtte te maken van de mogelijkheid tot het raadplegen van een extern arts/psycholoog, doch hier tot op heden niet in geslaagd is - gelet op zijn detentie in het gesloten centrum voor illegalen Caricole. Verzoeker voert aan dat het medisch attest van zijn verwondingen overeenkomen met zijn relaas en dat deze vaststelling zijn algemeen gebrek van geloofwaardigheid weerlegt, conform de beslissing van het EHRM in het arrest *“R.J. t. Frankrijk”*.

Verzoeker bevestigt geen melding te hebben gemaakt van het seksuele misbruik gedurende het interview van de Dienst Vreemdelingenzaken en wijst erop dat het uiteenzetten van zulk een traumatische ervaring telkens gevoelens van vernedering, schuld, schaamte en angst met zich mee brengen, wat een impact heeft op het weergeven van het asielrelaas. Verzoeker verwijst naar *“CBAR-BCHV, Trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure, juni 2014, p.17-18”* en stelt dat schaamte een prominente reactie teweegbrengt: stilzwijgen.

Waar verzoeker niets kon vertellen over zijn ontvoerders, wijst verzoeker erop dat deze gegevens niet de ‘centrale’ details betreffen, doch eerder de ‘perifere’ details, hierbij verwijzende naar *“CBAR-BCHV, Trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure, juni 2014, p.16.”*

Aangaande zijn verklaringen tegenover de luchtvaartpolitie betoogt verzoeker dat de immense paniek en de onvoldoende beheersing van de Engelse taal in zulk een formele en stresserende setting hiervoor de oorzaak waren. Verzoeker meent dat deze discrepantie niet tekenend is voor zijn geloofwaardigheid en verduidelijkt als volgt: *“Verzoeker was net geland in Brussel en was achtergelaten door zijn smokkelaar. Hier opvolgend wordt hij andermaal geconfronteerd met autoriteitsfiguren, dewelke hij in zijn land van herkomst geenszins kan vertrouwen. Dat dit voorts allemaal gebeurde in een taal die hij onvoldoende machtig is om zijn relaas in het kader van deze uiterst stresserende situatie geheel uiteen te zetten.”*

Verzoeker voert aan dat *“de beoordeling van de gebeurtenissen, in het licht van een opgelopen trauma, tezamen met de beoordeling van het medische attest, ertoe leidt dat verwerende partij dient te oordelen dat verzoeker in het verleden slachtoffer werd van foltering en onmenselijke behandeling”* en dat *“andermaal op artikel 4, §4 van de kwalificatierichtlijn gewezen dient te worden”*.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, procedureel luik.

Hij geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en verwijst naar rechtspraak van het EHRM: het arrest "*M.S.S. t. België en Griekenland*", het arrest "*J.K. t. Zweden*" en "*X t. Zwitserland*".

Verzoeker verwijst naar de door hem neergelegde klacht bij de Human Rights Commission of Sri Lanka van 24 juli 2018 en voert aan dat hij dit pas na afloop van het persoonlijk onderhoud neerlegde en aldus niet gehoord is hieromtrent. Verzoeker betoogt dat hij niet heeft kunnen verklaren waarom hij hier niet eerder gewag van maakte. Verzoeker wijst erop dat verwerende partij, conform het arrest "*J.K. t. Zweden*", in de mogelijkheid is *proprio motu* onderzoek te voeren naar de verklaringen van verzoeker en derhalve in de mogelijkheid was om de Human Rights Commission of Sri Lanka rechtstreeks te contacteren met betrekking tot de verificatie van de voorgelegde documenten en verklaringen.

Wat betreft de beweringen omtrent verzoekers broer, is verzoeker van oordeel dat verweerder op eenvoudig verzoek bij de Britse autoriteiten had kunnen nagaan om welke redenen de broer van verwerende partij destijds erkend was, nu verzoeker immers formeel is, wanneer hij stelt dat dit omwille van zijn activiteiten bij de LTTE is.

Verzoeker verwijst naar de landeninformatie in het administratief dossier en voert aan dat, indien wordt vastgesteld dat de broer van verzoeker erkend vluchteling is te Groot-Brittannië omwille van zijn werk voor de LTTE, ook verzoeker een gevaar loopt bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker wijst op zijn profiel: "*Verzoeker is een Tamil uit Sri Lanka. In het verleden was hij een korte periode actief voor de LTTE, in 2018 was verzoeker vrij williger voor de Ail Ceylon Tamil Congress (ACTC).*". Hij voert aan dat het, om de bescherming van een schending van artikel 3 van het EVRM te waarborgen, aan de verdragsluitende partij is om een individueel en nauwkeurig onderzoek te voeren naar de achtergrond en het profiel van verzoeker, de door verzoeker opgestelde klachten en de beschikbare landeninformatie, dit conform artikel 4, § 3 van de kwalificatierichtlijn, artikel 10 van de Procedurerichtlijn.

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, materieel luik.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en het toepassingsgebied.

Verzoeker benadrukt te hebben aangetoond deel uit te maken van een kwetsbare groep, de Tamil in Sri Lanka, stelt deel te hebben uitgemaakt van het campagneteam van de ACTC en geeft aan een periode in het buitenland te hebben verbleven. Volgens verzoeker houdt de terugkeer voor een Tamil naar Sri Lanka een reëel risico in op een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker stelt dat uit de landeninfo duidelijk blijkt dat verzoeker deel uitmaakt van een kwetsbare groep, met name teruggekeerde Tamils systematisch aan foltering worden onderworpen.

Verzoeker verwijst naar het arrest "*X t. Zwitserland*" van het EHRM, wat bevestigt dat een rigoureuus onderzoek naar een reëel risico voor terugkerende Tamil naar Sri Lanka noodzakelijk is, gelet op het gegeven dat zij een kwetsbare groep zijn.

Verzoeker verwijst naar de nota van het Oostenrijkse centrum voor landeninformatie van 20 augustus 2018 ("*ACCORD - Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation: Sri Lanka: profile of people who have disappeared in recent years; treatment of people gathering information on enforced disappearances; pattern of kidnapping („white vans”, release) [a-10678-1], 20 August 2018*"), de COI van het UK Home Office met betrekking tot de terugkeer van Tamil naar Sri Lanka ("*United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Sri Lanka: Tamil separatism, 28 March 2017, v 4.0.*") en het rapport van de stichting LOS over post-deportatie risico's ("*Stichting LOS, Post-Deportation Risks: A Country Catalogue of Existing Reference, juni 2017*").

Verzoeker voert aan dat hij een risico loopt op 'white van kidnapping' omwille van zijn activiteiten binnen de ACTC.

Hij betoogt dat uit bovenstaande informatie ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat verzoeker bij gedwongen terugkeer een reëel risico heeft op detentie in de gevangenis. Ook dit kan volgens verzoeker aanleiding geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangnissen te Sri Lanka van uitermate slechte kwaliteit zijn.

Hij verwijst dienaangaande naar (*“United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Sri Lanka, 3 March 2017”*). Verzoeker wijst erop dat deze problematiek ook door VN-organen naar voren geschoven wordt (*“UN Human Rights Council, Compilation on Sri Lanka - Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 28 August 2017, A/HRC/WG.6/28/LKA/2”*, *“UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5.”*).

Verzoeker voert aan dat ook indien hij niet in detentie belandt, hij minstens ondervraagd zal worden door de veiligheidsdiensten en dat het UN Committee tegen foltering en onmenselijke en vernederende behandeling in haar Concluding Observations vaststelde dat foltering een zeer gangbare praktijk is bij ondervragingen (*“UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5.”*).

Tot slot verwijst verzoeker nog naar *“Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Sri Lanka: COI Compilation, 31 December 2016”*.

Hij haalt aan dat verweerder erkent dat betrokkenen bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden, doch na laat de risico's na te gaan betreffende de mogelijkheid van detentie bij inbreuken van desbetreffende wetgeving. Bovendien spreekt zij zich op geen enkel ogenblik uit over de detentieomstandigheden in de gevangenis in Sri Lanka. Hij voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

In hoofddorde vraagt verzoeker *“een annulatie van de bestreden beslissing met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen met betrekking tot de kwetsbaarheid van verzoeker en de gevolgen hiervan voor de mogelijkheid tot het afleggen van een interview.*

In ondergeschikte orde de betwiste beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 10/10/2018 te hervormen en aldus verzoeker in hoofddorde de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen.

In uiterst geschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming te willen toekennen.”

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer:

“3. Medisch attest dd. 16/10/2018

4. Rapport centrumpsychooloog dd. 15/10/2018

5. Mail met JRS en extern psycholoog”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van zijn problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten ten gevolge van zowel zijn broers activiteiten voor de LTTE als zijn eigen banden met de LTTE in het verleden. Hij stelt tevens te worden gevisieerd omwille van zijn hulp aan de campagne van All Ceylon Tamil Congress (ACTC) voor de lokale verkiezingen van februari 2018 in Karaveddy, Jaffna.

2.4.2. Vooreerst merkt de Raad met het CGVS op dat verzoeker bij zijn aankomst in België op 7 september 2018 liet optekenen dat “[z]ijn vader is vermoord en hij is gevlucht voor het regime naar een veiliger oord, hij is door iemand geholpen en uiteindelijk zou hij met de bus naar Engeland gaan waar familie van hem woont.” (zie verslag valse documenten (vervolg), relaas betrokkene). In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 september 2018 echter - geheel strijdig - dat zijn vader in leven is (verklaring DVZ, punt 13a) en dat hij in Sri Lanka problemen kende omwille van het LTTE-verleden van zijn broer en zichzelf en omwille van zijn werk voor de politieke partij ACTC (vragenlijst CGVS, punten 3.3, 3.4 en 3.5). Ook gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 3 oktober 2018 stelde verzoeker dat hij problemen kende in Sri Lanka omwille van de activiteiten zijn broer en hemzelf voor de LTTE en zijn werk voor de ACTC (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 oktober 2018 (hierna: notities), p. 17). Waar verzoeker bij het CGVS stelde - en in het verzoekschrift herneemt - dat hij in paniek was, dat het zijn eerste keer in Europa was, hij door de smokkelaar werd achtergelaten en het Engels niet beheerst (notities, p. 21), kan dit verzoekers compleet uiteenlopende verklaringen niet rechtvaardigen. De Raad kan immers niet inzien waarom verzoeker niet duidelijk kan stellen of zijn vader wel of niet leeft, laat staan dat hij niet zou weten of hij vermoord werd. Evenmin kan aangenomen worden dat verzoeker niet eenduidig kan verklaren of hij omwille van zijn vader of zoals zijn vader dient te vrezen voor vervolging in Sri Lanka. Bovendien gaf verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat hij het Engels wel degelijk goed begrijpt (notities, p. 22). Ten slotte kan nog vastgesteld worden dat verzoeker wel degelijk bekend is met internationaal reizen en voor zijn komt naar België reeds op reis ging naar Maleisië waardoor zijn vertrek uit zijn land geen onbekend gegeven is. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn asielrelaas doen afbreuk aan zijn geloofwaardigheid nu niet aannemelijk is dat verzoeker over dergelijke essentiële kernpunten strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn.

2.4.3. De Raad stelt onder meer vast dat verzoekers wijzigende verklaringen aangaande zijn voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten vóór 2018 afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan. Zo vermeldde verzoeker bij de DVZ niet dat hij met zijn vader zich geregeld dienden te melden vanaf 2012, maar sprak hij enkel over bedreigingen die zij allebei kregen, zowel van de politie als van het leger (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS gaf verzoeker aan dat dat het niet beperkt bleef tot bezoeken bij hen thuis, maar dat zij tevens meldingsplicht hadden (notities, p. 7) wat een geheel ander ervaring is die geen aanleiding kan geven tot deze strijdige verklaringen indien ze zich in werkelijkheid hadden voorgedaan. Ook zouden deze feiten zich hebben afgespeeld in de periode 2010-2012 (notities, p. 7), en niet zoals eerder verklaard vanaf 2012 (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Voorts bleek verzoeker niet in staat eenduidig te benoemen welke tak van het veiligheidsapparaat hem precies benaderde (“Door wie werden jullie opgeroepen?”, “‘Intelligence department’, de politie kwam langs.”, “Welk ‘intelligence department’ was het precies?”, “‘De investigations division’.”, “<Stille.>”, “Militaire. De politie.”, “Welke van beide was het dan?”, “Allebei.”, notities, p. 7). Deze onwetendheid valt niet te rijmen met de bewering dat verzoeker vaak problemen had met een deel van de politie en/of het leger, bij wie hij zich soms diende aan te melden. Immers verzoeker had dan ook minstens kunnen toelichten bij wie hij zich concreet had moeten melden en wat deze problemen inhielden. Dit klemmt te meer nu er in de door verzoeker neergelegde brief van HRC Sri Lanka expliciet en uitsluitend naar de CID verwezen wordt.

2.4.4. Het is ook geheel ongerijmd dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoeker, die beweerdelijk in 2007 slechts drie maanden voor het LTTE zou hebben gewerkt, in de naoorlogse periode en zovele jaren erna ongemoeid zouden laten om hem dan in 2018 plots te viseren omwille van beweerde hulp bij de lokale verkiezingen. Ook indien verzoeker zou ondervraagd worden zijn over zijn broer, wat niet geloofwaardig is, dan nog hadden de Sri Lankaanse autoriteiten met de Belgische kunnen vaststellen dat verzoeker quasi geheel onwetend is over de activiteiten van zijn broer voor de LTTE (“Ik weet enkel dat hij geld inzamelde voor het LTTE en een transportdienst deed. (...) Nee, verder weet ik er niets van.”, notities, p. 11). Hij wist evenmin zijn tijkernaam, noch voor wie zijn broer werkte (notities, p. 11)/ Verzoekers uitleg, dat hij weinig naar huis kwam, hij een gesloten persoon is, verzoeker bang van hem was en hij niet veel vertelde (notities, p. 10-11) is bezwaarlijk ernstig.

Het is immers redelijk aan te nemen dat verzoeker en zijn gezin dergelijke ernstige feiten bespreken en verzoeker met zijn ouders overleggen of het noodzakelijk is te vertrekken uit het land. Verzoeker toont echter geen enkele belangstelling in zijn broers beweerde LTTE activiteiten. Hij liet zelfs na deze te bespreken met zijn broer die hem kwam bezoeken in het gesloten centrum in België. Er kan dan ook niet aangenomen worden dat de beweerde problemen van verzoekers broer enige impact op zijn leven hebben gehad.

2.4.5. Verzoeker maakt de activiteiten van zowel zichzelf als zijn broer voor de LTTE niet aannemelijk. Vooreerst wordt de geloofwaardigheid, ervan al ernstig ondermijnd door bovenstaande vaststelling dat verzoeker jarenlang zonder noemenswaardige geloofwaardige problemen in Sri Lanka kon blijven en ongemoeid van en naar Tamil gebied kon reizen. Ter terechtzitting blijkt bovendien nog dat verzoeker zijn verklaringen over zijn korte deelname aan de LTTE wijzigt. Hij stelt niet deelgenomen te hebben aan gevechten enkel aan politieke acties omdat het in 2007 een *"rustige periode"*. Ter terechtzitting erop gewezen dat de burgeroorlog in 2007 bijzonder hard werd en vele mensen werden ontheemd (zie informatie in het administratief dossier), lijkt verzoeker niet te weten hoe de eindstrijd van de burgeroorlog gelopen is. Dergelijke uitspraken ondergraven op zich reeds verzoekers aanwezigheid in (het Noorden van) Sri Lanka in deze periode.

2.4.6. Wat betreft verzoekers beweerde ontvoering, die overigens de directe aanleiding van zijn vlucht uitmaakt, kunnen verzoekers verklaringen evenmin overtuigen. Vooreerst is niet aannemelijk dat verzoekers politieke tegenstanders, omwille van zijn zeer korte en beperkte activiteiten op het laagste politieke niveau, dergelijke verregaande maatregelen zouden treffen en verzoeker laten ontvoeren. Dit klemte te meer nu verzoekers vriend, die een belangrijkere en meer zichtbare rol had en duidelijk politieke ambities koesterde (notities, p. 13), nog gewoon in Jaffna blijkt te zijn (notities, p. 14). Daarnaast kan niet worden ingezien waarom de Sri Lankaanse autoriteiten verzoeker (illegaal) zouden ontvoeren, op aandringen van zijn politieke tegenstanders (notities, p. 19), wanneer hen niets in de weg staat verzoeker aan te houden onder de 'Prevention of Terrorism Act' (PTA) op verdenking van banden met de LTTE (HRW *"Sri Lanka: Repeal Draconian Security Law"* van 29 januari 2018). Verder dient opnieuw te worden vastgesteld dat verzoeker zo goed als niets kon vertellen over zijn ontvoerders (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities, p. 20), dat hij niet kon verduidelijken, zelfs niet bij benadering, waar hij zou hebben vastgezet (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities, p. 19) en dat verzoeker evenmin bij benadering kon aangeven waar ergens in Vavuniya hij na zijn vrijlating nog een drietal maanden ondergedoken zou hebben verbleven (notities, p. 20). Ook dient opgemerkt dat er in de brief van de Human Rights Commission geen melding wordt gemaakt van deze ontvoering. Verzoekers ontvoering is dan ook niet aannemelijk zodat de bewering seksueel misbruik te zijn tijdens zijn ontvoering evenmin enige grond heeft. Verzoeker liet bovendien na dit ernstige feit te vermelden bij de DVZ (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities, p. 18).

2.4.7. Dit kan ook blijken uit verzoekers verklaringen dat hij in de periode tussen 2013 en 2017 regelmatig terugkeerde naar Jaffna vanuit Colombo en bovendien in december 2017 opnieuw in Jaffna ging wonen. Dit klemte te meer nu verzoeker aangaf dat hij bij deze terugkeer ook geen problemen heeft gekend omwille van de beweerde activiteiten van zichzelf of zijn broer bij de LTTE (notities, p. 15). Ook verzoekers vader, waarover verzoeker eerder aangaf dat deze eveneens getroffen was door de activiteiten van verzoekers broer, zou overigens in de periode dat verzoeker in Colombo verbleef geen noemenswaardige problemen hebben ondervonden (notities, p. 12-13).

2.4.8. De Raad stelt vast dat uit het geheel van verzoeksters verklaringen kan blijken dat hij zelf aantoonde dat hij geen problemen heeft in Sri Lanka. Verzoeker stelde zelf dat hij in Colombo in de periode dat hij er verbleef (2013-2017) nooit problemen heeft gehad (notities, p. 13) en dat hij terugkeerde naar zijn dorp omdat er *"geen problemen meer [waren] in mijn dorp"* (notities, p. 12). Uit voorgaande vaststellingen kan slechts blijken dat verzoeker geen problemen kende met de Sri Lankaanse autoriteiten vóór 2018. Dit wordt tevens bevestigd nu verzoeker aangaf dat zijn vriend hem overtuigde om hem te helpen bij de verkiezingscampagne van 2018, net met het oog op een functie bij de overheid (notities, p. 12).

2.4.9. Dat verzoeker zonder problemen Sri Lanka kon in- en uitreizen kan slechts bevestigen dat hij niet in de negatieve aandacht stond van zijn overheid. Verzoeker heeft in 2018 Sri Lanka vanop de luchthaven in Colombo met zijn eigen paspoort verlaten, en verzoeker verklaarde dat hij al eerder in 2014 naar Singapore reisde voor een huwelijk van een familielid (notities, p. 6, p. 8).

Het gegeven dat verzoeker er legaal naartoe kon reizen, ter plaatse geen verzoek indiende om internationale bescherming en daarenboven gewoon terugkeerde naar Sri Lanka en daarna geen problemen had in Colombo, ondergraaft eens te meer de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden band met de LTTE via zijn beweerde activiteiten en/of deze van zijn broer.

2.4.10. De Raad kan dan ook niet inzien waarom verzoeker nalaat zijn paspoort neer te leggen. Zijn uitleg, dat hij het aan de smokkelaar moest afgeven, is stereotiep en niet geloofwaardig. Immers, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich bewust was van het belang van het document (notities, p. 9), zodat niet kan worden ingezien dat hij dit dan zomaar aan de smokkelaar zou afgeven en amper moeite deed om het document terug te vragen of een kopie te maken of te vragen. Waar verzoeker aangaf dat hij het paspoortnummer kende en daarom een kopie niet noodzakelijk achtte (notities, p. 9), kan dit niet overtuigen, nu verzoeker datzelfde nummer voor de zekerheid ook neergeschreven bleek te hebben. Bovendien legde verzoeker op 7 september 2018 bij zijn aankomst in België wel kopieën van zijn identiteitskaart, geboorteakte, rijbewijs, vals Maleisisch paspoort, boarding pass en het paspoort en de verblijfskaart van zijn broer neer, zodat niet kan worden ingezien dat hij geen kopie zou hebben gemaakt van zijn eigen paspoort.

2.4.11. Verzoeker stelt met verwijzing naar het arrest “J.K t. Zweden”, [bedoeld wordt: EHRM JK en anderen t. Zweden, 23 Augustus 2016 (punt 90)] *“in de mogelijkheid is proprio motu onderzoek te voeren naar de verklaringen van verzoeker en derhalve in de mogelijkheid was om de Human Rights Commission of Sri Lanka rechtstreeks te contacteren met betrekking tot de verificatie van de voorgelegde documenten en verklaringen”*. Er dient echter te worden vastgesteld dat de verwerende partij wel degelijk de bewijswaarde van dit attest heeft onderzocht. Ook de Raad kan vaststellen dat verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS geen enkel gewag maakte van een arrestatiebevel dat tegen hem zou zijn uitgevaardigd, noch van een klacht die verzoekers ouders zouden hebben ingediend tegen onbekenden bij de Human Rights Commission of Sri Lanka. Verzoeker had enkel verklaard dat zijn ouders hadden gerapporteerd aan ‘een’ mensenrechtenorganisatie dat de intelligence division een bezoek heeft gebracht aan hun huis en hun telefoon hadden afgenomen (notities, p. 20). Verzoeker legde na afloop van het persoonlijk onderhoud een kopie van de brief van de Human Rights Commission of Sri Lanka neer, die melding maakt van een dergelijk arrestatiebevel en klacht. Het is niet aannemelijk dat verzoeker dergelijke belangrijke elementen uit zijn relaas zou vergeten vermelden, zodat niet alleen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt aangetast, maar ook de waarachtigheid van de inhoud van het document wordt ondergraven. Immers indien verzoekers met zijn ouders overlegd heeft en het nut van een dergelijke klacht heeft vastgesteld dan kan verwacht worden dat verzoeker hierover kan berichten, wat niet het geval is. De authenticiteit van het document wordt verder aangetast nu verzoeker bij het CGVS niet kon aangeven welke mensenrechtenorganisatie zijn ouders precies zouden hebben gecontacteerd (notities, p. 21). Verder zouden ze volgens het document klacht hebben neergelegd tegen onbekenden (*“introduced themselves as Criminal Investigation department (CID)”*), terwijl verzoeker zelf opmerkelijk genoeg nergens deze inlichtingendienst bij naam wist te noemen. De brief is ook opgesteld in zeer gebrekkig Engels (bvb. *“regarding the threaten”, “I shall thankful”*) wat de authenticiteit ervan bezwaarlijk kan ondersteunen. Er dient nog opgemerkt dat in de brief verwezen wordt naar een bijgevoegde kopie van de klacht. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker deze niet neerlegt. Ten slotte betreft het document slechts een fotokopie, waarvan de bewijswaarde op zich al betrekkelijk is. Verzoeker toont dan ook niet aan dat dit stuk meer is dan gefabriceerd voor onderhavige procedure.

2.4.12. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar passages uit verschillende rapporten en een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van verzoeker aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Integendeel, verzoeker heeft tot driemaal toe legaal de grens van Sri Lanka overschreden en is in 2014 Sri Lanka zonder problemen geheel vrijwillig teruggekeerd. Zoals hoger gesteld kan verzoeker niet aantonen in de negatieve aandacht te staan van zijn overheden. Integendeel hij kreeg een paspoort en werd niet gehinderd het land in en uit te reizen. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus *“Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka”* van 29 mei 2018), alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam.*

Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven

2.4.13. Uit de in het verzoekschrift nog aangehaalde arresten “*I. tegen Zweden*”, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en “*R.J. tegen Frankrijk*”, van 19 september 2013, nr. 10466/11, kan blijken dat indien dat bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst of gewoonlijk verblijf, het letsel van de asielzoeker heeft veroorzaakt, het de betrokken staat ertoe kan verplichten om nader onderzoek te verrichten naar dat bewijsmiddel om twijfel weg te nemen over het risico dat de asielzoeker na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. In « *I. tegen Zweden* » werden de vastgestelde verwondingen in het medisch attest precies omschreven (“*Ce certificat médical, ... , décrit de façon précises quatorze « plaies par brûlure datant de quelques semaines » et occasionnant des douleurs importantes nécessitant un traitement local et par la bouche (...)»*.”) en in “*R.J. tegen Frankrijk*” wordt in het medisch attest melding gemaakt van significante en zichtbare littekens op het lichaam, die consistent kunnen zijn met de door de asielzoeker afgelegde verklaringen aangaande de timing en de aard van de ondergane foltering.

2.4.14. Of het bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet volgens het Hof worden beoordeeld in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardige verklaringen van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het land van herkomst (cf. § 53 t/m 56 van het arrest “*R.C. tegen Zweden*”, van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest “*D.N.W. tegen Zweden*”, van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest “*I. tegen Zweden*”, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest “*R.J. tegen Frankrijk*”, van 19 september 2013, nr. 10466/11). Dat andere onderdelen van het asielrelaas ongeloofwaardig zijn, hoeft niet in de weg te staan van voormelde verplichting, in het bijzonder indien op het lichaam van de asielzoeker significante littekens of verwondingen zichtbaar zijn die stroken met de verklaring dat autoriteiten van zijn land hem onmenselijk hebben behandeld; deze stelling bevestiging vindt in betrouwbare informatie over dat land en uit deze informatie ook kan worden afgeleid dat autoriteiten van dat land personen als de asielzoeker na terugkeer mogelijk aan een onderzoek onderwerpen en zij tijdens dat onderzoek onmiddellijk van de littekens of verwondingen op de hoogte kunnen raken (cf. § 67 t/m 69 van voormeld arrest “*I. tegen Zweden*”, § 39 en 42 van voormeld arrest “*R.J. tegen Frankrijk*” en § 66 en 72 van het arrest “*Z.M. tegen Frankrijk*”, van 14 november 2013, nr. 40042/11). Voor het ontstaan van voormelde verplichting is ook van belang of de asielzoeker nog ander bewijsmateriaal heeft overgelegd ter staving van zijn betoog dat hij na uitzetting naar het desbetreffende land zal worden onderworpen aan een behandeling in strijd met voormeld artikel (cf. § 40 t/m 43 van het arrest “*MO.M. tegen Frankrijk*”, van 18 april 2013, nr. 18372/10, en § 77 t/m 79 van voormeld arrest “*Z.M. tegen Frankrijk*”).

2.4.15. Daar waar verzoeker aanvoert dat rekening dient te worden gehouden met de impact van psychologische fenomenen en zijn voorgaand trauma, merkt de Raad op dat uit het bij het verzoekschrift neergelegde korte attest van de centrumpsioloog (stuk 4) geenszins blijkt dat verzoeker psychologische problemen heeft, laat staan dat hij dermate getraumatiseerd is waardoor hij in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. De centrumpsioloog vermeldt louter dat verzoeker eenmalig op consultatie is geweest, op 5 oktober 2018, en dat verzoeker gedurende zijn verdere verblijf in het Transitcentrum de psycholoog steeds kan consulteren voor ondersteuning. De e-mails in verband met het verzoek om een externe psycholoog of psychiater tonen aan dat verzoeker een consultatie wenst bij een extern psycholoog of psychiater om een medisch attest te verkrijgen doch dit is niet gesteund op een professionele opvatting laat staan onderzoek.

Voorts merkt de Raad op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich mee kan brengen, maar de interviewer houdt hiermee rekening. Stress is geen aannemelijke verklaring voor de incoherentie betreffende dermate belangrijke elementen. Uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan bovendien blijken dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met zijn voorgaande afwijkende verklaringen wordt geconfronteerd. Hieruit kan geen stress of verwarring maar net een duidelijke alertheid blijken.

2.4.16. Het door verzoeker bij verzoekschrift neergelegde medisch attest van 16 oktober 2018 (stuk 3) stelt twee littekens vast en voorts staat te lezen dat deze letsels "*volgens de bewoner*" door het leger toegebracht zijn in Sri Lanka rond mei 2018. De Raad benadrukt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoekers verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen. In het bij het verzoekschrift neergelegde medisch attest wordt overigens evenmin gesteld dat uit de twee littekens kan afgeleid worden dat verzoeker zou gefolterd zijn.

Waar verzoeker nog een schending van artikel 24 van de Procedurerichtlijn aanvoert, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier en verzoekers attesten toegevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat verzoeker géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (zie vragenlijst "*bijzonder procedure noden*" DVZ), en dat de Raad evenmin dergelijke noden in zijn hoofde heeft kunnen vaststellen.

2.4.17. De overige door verzoeker bij het CGVS voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. Verzoekers kopie van geboorteakte, identiteitskaart en rijbewijs, kunnen hoogstens zijn identiteit aantonen, welke niet betwist wordt. De Britse verblijfsvergunning van verzoekers broer en enkele pagina's uit diens Brits paspoort tonen aan dat verzoekers broer in het Verenigd Koninkrijk erkend is als vluchteling, wat niet wordt betwist. Verzoeker kan echter allerminst worden gevolgd daar waar hij meent dat de toekenning van de vluchtelingenstatus aan zijn broer in het Verenigd Koninkrijk een begin van bewijs van zijn eigen problemen is. Immers uit het loutere feit dat zijn erkend werd als vluchteling kan niet worden afgeleid dat deze op dezelfde feiten betrekking zou hebben als deze die aanleiding hebben gegeven tot verzoekers vlucht.

2.4.18. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in het aangevoerde artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 (Kwalificatierichtlijn) geen synoniem van "*gedeelde bewijslast*" is waarbij de commissaris-generaal zou moeten bewijzen dat de feiten onwaar zijn en zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling opvullen. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid Kwalificatierichtlijn volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten. De plicht tot samenwerken voor de commissaris-generaal, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Zo kan onder meer niet worden ingezien waarom verzoeker geen gegevens van zijn broer uit het Verenigd Koninkrijk kan neerleggen. De Raad kan verzoeker dan ook niet volgen waar hij meent dat het CGVS minstens de plicht heeft te informeren bij de Britse autoriteiten. Daarbij stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift kan blijken dat verzoekers aanvraag om internationale bescherming op individuele basis heeft plaatsgevonden. Daarbij werd rekening gehouden met, onder meer, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden die verzoeker wenste mee te delen "*teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen*".

2.4.19. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK